

Дорогі друзі!

Щиро вітаємо Вас з Новим 1996 роком! Зичимо вам здоров'я, щастя, успіхів у навчанні та праці! Нехай здійсняться усі ваші плани в Новому році, нехай талан завжди буде поруч!

Щастя вам в особистому житті, в родині і домішках.

З різдвом Христовим!

З НОВИМ РОКОМ!

Напередодні випуску новорічного номера газети ми вирішили задати нашим читачам кілька питань, правда досить нетрадиційних, щоб вони дали на них відповіді. Але я дуже добре подумала про своїх «інтер'юстів»... бо надзвичайно важко було мені отримати ці відповіді. Ось ці питання:

1. Закінчується 1995-й. Чи можете ви назвати його для себе святом життя або життя було для вас святом?
2. Чи було в цьому році щось таке, що хотілося б зберегти на все життя? Що це?

3. Ви себе цінуєте, поважаєте?
4. Чи відчуваєте ви життя як таємницю?
5. Ви не маєте бажання старіти?
6. Що таке для Вас кохання?
7. Чи Вам є за що дякувати Богові? За що?
8. Тоді подякуємо йому в новорічну ніч!

ЗАЗИРНУТИ У СЕРЦЕ...

М. М. ОСЕТРІН, проректор профкому

1. Мабуть, більше перше, ніж друге.
2. Любов до життя.
3. Так, але прагну бути об'єктивним.
4. Зрозуміло.
5. Ні.
6. Натхнення.
7. За життя.

М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ, голова профкому

1. Без усякого сумніву друге! Щоб до цього хоч трохи регулярної плати!!!
2. Вірю в те, що твоя робота і ставлення людей до тебе не лише фраза, а реальність.
3. Зрідка, більше самоїдства через неможливість в конкретних економічних умовах реалізувати свої задумки.
4. Без усякого сумніву! Однак життя вносить свої корективи, і таїнства долі, які визнаю, поступаються раціоналізмові та логіці.
5. Зрозуміло, що ні. Думаю, що для викладача це абсолютно не допустимо. Діти, з якими ми спілкуємося, змушують нас думати про зворотне.
6. Є багато чим, але думаю, що питання поставлене не чітко:

яке кохання — до жінок, сім'ї, дітей, роботи, людей і ін.

7. За своїх дітей, за улюблену роботу, за колектив, в якому працюю, і ще багато за що. Амінь!

В. В. ЧИРКОВА, к.т.н., ст. науковий співробітник НДІВМ.

1. На жаль, свято пройшло стороною, не зачепило нашої хати, навіть вулиці, навіть... (ряд можна продовжувати).
2. Ми з чоловіком на рибалці зловили величезну щуку. Оце б хотілося зберегти її, щоб було чим годувати родину, коли платні не буде.
3. Певна річ. Тільки не знаю, скільки це коштує в ринковим долларів еквіваленті.
4. Таємницю плікає таємне. Якщо про неї розповідати, то зникне «флер» таємності і таємниці розтане, як квітневий сніг.
5. Я не знаю, що це таке — старіти. А ви знаєте англійське прислів'я: жінці стільки років на скільки вона виглядає, а чоловікові, як він себе почуває.
6. Це, певно, основна професія жінки. — Я цитую героїню фільму «Свято святого Йоргена», проте хіба це не так?
7. Я дякую Богові за життя, за розум людини, за сонце, яке ми бачимо на ясном небі, а, особливо, за гумор, що дає можливість людині вижити.

В. Е. МИХАЙЛЕНКО, зав. кафедрою нарисної геометрії, професор, д.т.н.

1. Ні, назвати його святом життя не можу, тому що в 1995-му на 97-му році пішов із життя мій батько, який був для мене взірцем як в житті, так і в роботі.
- Разом з тим, цей рік, як і попередній, був для мене активним, досить згадати лише три зарубіжні поїздки з науковими та методичними доповідями (Австрія, Польща, Франція).
2. Хотілося б зберегти бажаний ранок з радістю йти на роботу, а ввечері з радістю повертатися в сім'ю.
3. Безумовно, хоча інколи дивлюся на себе збоку, критично оцінюючи слова, вчинки та дії.
4. Скоріше ні, чим так.
5. Так. Вважаю, що старість це, перш за все, стан душі, а не тіла. Треба вміло використовувати переваги, які дає вік, а воли, безумовно, є.
6. Навряд чи я визначу його поновше і краще, ніж багато моїх славетних попередників.
7. Так. Мені здається, що в своєму житті я, дякувати Богові, зробив, небагато помилку і якби роки могли повернутися назад, я, в переважній більшості випадків, вчинив би так, як і раніше.
- Дай, Боже, щоб всі ми пишалися тим, що народилися і живемо в Україні, яка потенційно ні в чому не поступається найбільш благополучним державам світу.

Г. І. ШЕМСЕДИНОВ, доцент кафедри архітектурного проектування та дизайну.

1. Саме те, що живий, вже велике свято.
2. Так, було. Дружина, машина, квартира, мало поношені черевки тощо, але розумію, що не все з цього вдасться зберегти, а хочеться.
3. Ціную, якщо висловитись матеріально, скромно, то десь не менше як у 2000 долларів на місяць. А інколи, коли сиджу сам із собою, то питаю себе: «Ти мене поважаєш?»
4. Та які там таємниці. А втім, коли буде наступна зарплата це справді таємниця.
5. Для чого справді варто було б постаріти, то це для того, щоб вийти на пенсію та не ходити на роботу. А на що жити? Боже мій, з моєю професією все було б гаразд.
6. Це річ, яка створює страшенний дискомфорт, я б його залюбки змінив би на якусь цікаву подорож.
7. За те, що цей рік скінчився і ніколи вже не повернеться, хай будуть нові, кращі.

радіє за них і, напевно, це якийсь етап в моєму житті.

2. Я не знаю, можливо моя відповідь на перше питання є відповіддю на друге?
- А так, таємниць у мене нема, я не збираю метеликів чи монет. Життя моє все перед очима і всі про мене все знають.
3. Мабуть, так. Я не уявляю людини, яка б себе не поважала. Іншаке як собі самому пояснити свої вчинки?
4. Життя — це таємниця, а найбільша з них — це зустріч з жінкою, кохання, народження дитини...
5. Старіти не хочу, а ставати старшим — хочу, і це нормально.
6. «Любовь» меняється, або меняється сознание і духовное содержание человека... Любовь — не отвлеченное понятие, а живая реальность. Любовь — непрерывная цель чудес... Само возникновение любви — чудо... Це сказав Юрій Мандельштам (Юрій, а не Осип) чи можна сказати краще?
7. Я живий, відносно здоровий, у мене діти, цікава робота, друзі — за все це я вдячний Богові.

С. Д. БУШУЄВ, завідуючий кафедрою АБВ, професор.

1. Так, я можу назвати цей рік для себе святом життя, тому що мав дуже цікаву роботу по проекту Святого банку реконструкції та розвитку.
2. Так, то впевненість в потребі нашого суспільства в результатах моєї праці.
3. Так.

Л. Е. ПЕЛЕВІН, заступник декана факультету АБВ.

1. Рік був нудним й одноманітним, однак світла пляма все ж є: моя донька виїхала заміж за кохану нею людину. Я дуже

ПРАВА ТРЕБА ВІДСТОЮВАТИ

12 грудня відбувся мітинг трудового колективу нашого вузу в зв'язку з надзвичайною ситуацією, що виникла в галузі Освіти через затримку виплат заробітної плати та стипендій.

На ньому виступили головні профкому професорсько-викладацького складу М. Д. Василевський та студентів Г. М. Семенець. До освітянської громадськості звернувся і ректор університету професор А. М. Тугай. Виступи доцентів кафедр вищої математики М. К. Головка та опору матеріалів Ю. П. Нікітіна дуже стурбували присутніх, хоча всі учасники мітингу повинно було б бути набагато більше.

Мітинг колективу КДТУБІА прийняв резолюцію.

РЕЗОЛЮЦІЯ

Криза в освіті як і в суспільстві поглиблюється:

— фактично припинено фінансування на утримання і розвиток навчально-виховних закладів;

— постійні затримки в виплаті стипендій та заробітної плати (перш за все в вищих навчальних закладах);

— всупереч досягнутій домовленості з Урядом (протокол засідання трудового арбітражу та представників Кабінету Міністрів України і координаційного комітету соціального захисту працівників освіти України від 30.11.94 р.) бездіявно зволікається вирішення питання про поширення на працівників освіти окремих пільг, що надаються державним службовцям (серед них — виплати преміальних, грошової допомоги на оздоровлення, надбавки за вислугу років);

— заробітна плата як соціально-економічна категорія не виконує властивих їй функцій. Заробітки значної частини освітян із числа навчально-допоміжного та обслуговуючого персоналу не відповідають рівню середньої зарплати працівників підприємств та організацій, що надаються державним службовцям (серед них — виплати преміальних, грошової допомоги на оздоровлення, надбавки за вислугу років);

викликають глибоку занепокоєність наміри Кабінету Міністрів щодо встановлення праців-

никам бюджетних установ фіксованих розмірів ставок і посадових окладів, які не будуть змінюватись протягом тривалого часу (статтею 24 проекту Закону України «Про державний бюджет» передбачається перегляд ставок і посадових окладів одночасно з уточненням державного бюджету).

Підтримуючи заяву III з'їзду профспілки працівників освіти і науки України

НАПОЛЯГАЄМО НА:

1. Ліквідації заборгованості та своєчасній виплаті заробітної плати і стипендій;
2. Забезпеченні фінансуванням галузі в обсягах передбачених Законом України «Про освіту»;
3. Збереженні чинності статті 52 Закону України «Про освіту» з щомісячним коригуванням ставок і посадових окладів;
4. Вирішенні питання про підвищення заробітної плати працівникам учбово-допоміжного та обслуговуючого персоналу, стипендій на рівні не нижчому офіційно визначеної межі малозабезпеченості;
5. Приведенні у відповідність з вартісною величиною межі малозабезпеченості мінімальної заробітної плати;
6. Міністерству Освіти проаналізувати необхідність розвинутої мережі вузів з метою їх оптимізації;
7. Наданні більш вагомих пільг при користуванні всіма видами міського транспорту, в тому числі і метрополітеном;
8. Наданні пільг при користуванні приміським та міжміським пасажирським транспортом протягом року;
9. Введенні пільгового оподаткування працюючих студентів.

В разі ігнорування Кабінетом Міністрів України, іншими владними структурами наших вимог готові до найішкучіших проявів громадського протесту по захисту своїх трудових та соціально-економічних інтересів.

ПРЕМІЯ ГОЛОВИ КИЇВРАДИ

40 київських студентів за досягнуті в учбовому процесі, науковій роботі, громадському та духовному житті свого навчального закладу отримали Премію мера міста Л. Г. Косаківського.

Серед них виявилися і студенти нашого КДТУБІА. Це Анатолій Соловей (факультет АБВ) та Олександр Терехов (будівельний факультет).
Староста 31-ї групи спеціальності «Комп'ютеризована система проектування» Анатолій Соколовий ввійшов на «вдлинно», є учасником факультетської команди клубу КВН, спортсмен, займається боротьбою

П'ятикурсник спеціальності ПЦБ Олександр Терехов також дуже заступувався, щоб саме його висунули на отримання цієї премії. Відмінник, дістає іменну стипендію нашого університету, переможець Міжвузівської Олімпіади з фаху «Промислове та цивільне будівництво» і ін.
Отже, поздоровляємо хлопців з одержанням 16 мільйонів премії від мера міста.

НАША ІНФ.

ДОРОСЛІ! Думайте про здоров'я

В 90-і роки в Києві відзначено різкий зріст захворювання дифтерією — хворобою, що токсично уражає передусім серцево-судинну і нервову системи, характеризується місцевим запалювальним процесом і виникненням фібринозного нальоту. Особливістю цієї епідемії є те, що через низький імунітет хворітиме переважно доросле населення.

І саме дорослі люди зараз порушують елементарні правила поведінки, необгрунтовано відмовляються від щеплення проти хвороби. Доводиться звернути увагу на таку поведінку дорослого населення нашого університету. У нас не пройшли щеплення проти дифтерії понад 200 чоловік професорсько-викладацького складу вузу. А ці люди, як ви розумієте, стануть носіями хвороби під час епідемії.

Збуджувач дифтерії від хворого чи носія передається з краплинками слини і слюзи. Вхідними воротами найчастіше буває слизна оболонка міндалів, іноді — носу, глотки, гортани і ін. В місці локалізації збудника під дією токсина виникає набряк, гіперемія, потім некроз епітелію і, на кінець, утворюється міцна, спаяна з навколишніми тканинами фібринозна плівка. Інкубаційний період триває від 2 до 10 днів (частіше 3—5 днів).

Отже, в профілактиці дифтерії головна роль відводиться імунізації.

У випадку виникнення епідемії вакцинації підлягатиме все населення, починаючи з 3-х місяців і без обмеження віку. І це незалежно від строків, що минули від попередньої вакцинації, тому що людина може захворіти вже через 1,5—2 роки після щеплення.

Ще раз нагадуємо: в сучасній екологічній обстановці поставитися до проблеми більш відповідально.

Л. ЗАТЕРЧУК,
лікар міду пункту КДТУБІА

ЕЛЕКТРОМЕРЕЖА НА МЕЖІ

Холод, бегришня... Жорстокі обмеження потреб енергії по всій Україні. Через перевантаження спрацьованої електромережі університету стали у нас частішими аварії.

Щоб в цих умовах забезпечити учбовий і науковий процеси, ректорат нашого вузу, адміністративно-господарська частина звертаються до всіх співробітників України. Через перевантаження електромережі університету стали у нас частішими аварії.

Щоб в цих умовах забезпечити учбовий і науковий процеси, ректорат нашого вузу, адміністративно-господарська частина звертаються до всіх співробітників України. Через перевантаження електромережі університету стали у нас частішими аварії.

Е. ЛАНГЕНБАХ,
головний енергетик

ПОПРИ ВСІ СКЛАДНОЩІ...

Підводячи підсумки роботи кафедр фізичного виховання і спорту 1995 року треба відзначити її непогані успіхи. І це незважаючи на те, що було обмежено фінансування на спортивно-масову роботу, зменшено кількість змагань для студентів, в учбових планах скорочено обсяг годин на фізичне виховання.

Хочеться відзначити, що більш досконалию стала організація учбового процесу. Крім повного обов'язкового обсягу рухових навичок в природних умовах (легка атлетика) студенти можуть вдосконалювати свій фізичний і функціональний стан в будь-якому спортивному виді, що їм подається. Це баскетбол і водне поло, плавання і бокс, футбол, атлетична гімнастика і ін.

Контрольні нормативи і тести, що використовуються при підведенні підсумків навчання, максимально пристосовані до найсучасніших вимог, включаючи міжнародні нормативи (Єврофіт).

До того ж кафедра брала безпосередню участь в розробці та апробації Державних тестів та оціночних нормативів фізичного розвитку людини, незалежно від віку.

Позитивно і те, що кафедра майже не втратила свого педагогічного складу. Сумлінно працюють доценти Л. П. Віровський, Є. Г. Золотийко, Н. В. Зубова, ст. викладачі З. Я. Даценко, Т. В. Осипенко, Н. Т. Кучик, Н. А. Давидюк, викладачі С. М. Киселевська, О. І. Куровський та ін. Ми змогли утримати окремих високих досягнень в спорті. Так, до складу першої збірної команди України з бадмінтоу ввійшов студент II-го курсу факультету МГБ Дмитро Славгородський. В спільній команді університету — клуб «Кіш-Адамос» з міні-футбо-

лу, що в цьому році була переможцем турніру «Претія» і ввійшла до вищої ліги, грають Віталій Брунько (БМО-23), Олександр Загоруйченко (ПЦБ-32), Олександр Бойко (БК-53), Орест Бібік (ПЦБ-46).

За підсумками відбіркових студентських турнірів з баскетболу Вячеслав Євстратенко з 51-ї групи технологічного факультету разом з Дмитром Сидоренком (МБГ-51) увійшли до складу команди вищої ліги Київ-Баскет.

Успіхи й у виступах команд плавання, силового двоборства, водного поло та ін.

Особливо хочеться сказати про позитивні результати команди боксерів, яку готує доцент М. О. Ділянин. Щорічно серед його учнів з'являються майстри спорту. А випускник університету Єркінбай Кутібаєв став чемпіоном світу з однієї з версій кик-боксингу.

Наш вуз поступово стає одним з провідних центрів з цього виду спорту. Неоціненну підтримку для його розвитку надає Спілка ветеранів з боксу. Президент спілки Л. Л. Покровський, до речі рекордсмен КІВІ з спортивної ходьби, його заступник В. П. Попово багато зробили для забезпечення належних умов для тренування наших спортсменів і проведення змагань на високому рівні. Міжнародний турнір, проведений під егідою Спілки на базі нашого університету в листопаді цього року, викликав великий інтерес не лише у ближньому, але й у дальньому зарубіжжі.

Висловлюючи велику подяку нашим спонсорам, віримо у подальше співробітництво і розвиток взаємовідносин.

Продовжується наукова робота по дальшому вдосконаленню учбового процесу, розробці тренажерів і пристроїв. Як і раніше, кафедра фізичного виховання і спорту отримувє до 10 патентів на винаходи, хоч, як правило, сплати здійснюють викладачі за свій рахунок.

Самотужки видали посібник з атлетичної гімнастики (автор Л. П. Віровський), який користується популярністю серед студентів. Маємо монографію та ряд соціальних статей, підготовлених професором В. П. Зотовим. Закінчуємо складання оригінального тренажера для реабілітації та профілактики захворювань хребта. Роботу очолює к.т.н. В. П. Соломій.

Кафедра проводить оздоровчу роботу і з викладачами університету. А деякі команди виступають в спартакіадах серед вузів України для професорсько-викладацького складу. Так, в жовтні ц. р. команда кросменів, яку очолювали доцент Г. М. Голєнков і вед. наук співр. НДІБМ М. О. Соловей, поїла в спартакіаду шосте місце. Невдовзі в Одесі змагатимуться волейболісти, а у Севастополі — бадмінтоністи.

Біля чверті співробітників нашого вузу і членів їх сімей мають можливість для оздоровлення в абонементних групах з плавання, аеробіки, атлетичної гімнастики тощо.

Закінчується рік. Хочеться вірити, що й надалі всі ми будемо в тісній співдружності з фізичною культурою і спортом.

С. КАНІШЕВСЬКИЙ,
зав. кафедрою фізичного виховання, к.п.н., доцент.

Симфонія, мелодія, оркестр... і жодного дня інтонації

Уявити кафедру міського будівництва, а тим більше факультет МБ, без Євгена Олександровича Рейцена просто неможливо. Навіть скільки я себе пам'ятаю працюючим багатотражком, стільки він співробітничав з нами: він і доцент кафедри, викладач, науковець, кандидат у майстри спорту з шахової композиції (неодноразово входив до збірної України, Києва, Союзу). І ще одне: він поет, член вузького клубу «СТИХІЯ», захоплюється музикою, виконуючи власні пісні на гітарі і ін.

13 листопада кафедра МБ збиралася на своє розширене засідання, присвячене ювілею Є. О. Рейцена, його 60-ліття.

Багато людей пам'ятали про день народження цієї людини і всі вони приїхали до КДТУБІА поздоровити його. Серед них директор підприємства «Київськвітло» А. І. Горбунов та головний інженер В. М. Онисенко. В розробці нового нормативного документу ДБН України по проектуванню, будівництву та експлуатації бере участь разом з доцентом Є. О. Рейценом президент об'єднання «Союзсвітло» професор Д. Т. Медведєв, який також не забув про ювілей і поздоровив вивуцатця. Від КиївДНП «Містобудівництва» тримав слово член-кореспондент транспортної АН України М. М. Христюк, від «Головархітектури» — заст. начальника Б. М. Гребень. Не забули про ювілей і учні вивуцатця торжества, випускники, аспіранти факультету МБ. Серед них випускник Г. Лисюк, який захищав дисертацію у Євгена Олександровича, що прийшов поздоровити його разом з начальником відділу транспорту АТ «Київпроект» професором Я. Б. Левітаном. Б. С. Романенко, випускник факультету міського будівництва, що першим захищав дипломний проект англійською мовою, разом з головним спеціалістом по транспорту цього підприємства В. А. Резніком дуже щиро вітали ювіляра. Всіх, хто не забув про це торжество, було 45 чоловік і від кожного лунали найсердечніші слова. Наприклад:

ДОРОГІЙ

ЄВГЕНЕ ОЛЕКСАНДРОВИЧУ!

Спілка урбаністів України, колектив науково-дослідного інституту теорії і історії архітектури і містобудівництва щиро вітають вас, видатного представника української школи з ювілеєм.

Ваші праці в галузі організації транспортного обслуговування міського населення, підвищення рівня безпеки руху є цінним внеском у теорію і практику містобудівництва.

Свою професійну діяльність ви пов'язали із благородною справою — підготовкою спеціалістів в галузі міського будівництва і господарства. Вас знають і щиро люблять ваші численні учні.

Не можуть не викликати захоплення ваші численні таланти майстра-шахіста, музиканта і поета.

Нехай й надалі довгі роки вашими супутницями будуть відача, радість життя й чудове, властиве вам, почуття здорового смороду.

З ПОВАГОЮ

Президент Спілки Урбаністів України директор НДІТАМ, академік Міжнародної Академії архітектури, Української Академії Архітектури, Російської Академії Архітектури і будівельних наук, доктор архітектури, професор М. ДЬОМІН.

— Що Вам найбільше запам'яталося у вашому 37-літньому учбово-педагогічному житті на факультеті і на кафедрі міського будівництва?

— Багато чого було цікавого, такого, що закарбовується в пам'яті. Але найбільше те, що вперше в інституті, в 1979-му, я був керівником наукової студентської роботи, яка одержала Першу премію Мінвузу СРСР та золоту медаль. Виконала її Люда Голомовозюк. Студентка Олена Бебеніна за студентську роботу з рук самого Б. Є. Патона отримала золоту медаль та премію АН УРСР.

— А скільки студентів під вашим керівництвом за свої наукові праці на

українських і всесоюзних конкурсах отримали відзнаки?

— Протягом 20 років понад 20 студентів одержали на конкурсах дипломи I—III ступенів.

— Виходить кожного року?

— Виходить так.

— А чи не скажете скільки студентів пройшло, як кажуть, повз ваші руки за весь час роботи в нашому вузі?

— Скажу. Близько 4 тисяч за 37 років роботи.

— А автором скількох друкованих праць і методичок були ви за цей час?

— Понад 100 наукових друкованих та понад 40 методичних.

Крім того, додаю, за всі роки роботи у вузі Євген Олександрович прагнув до застосування наочних технічних засобів навчання, зроблених самими студентами. Це, наприклад, макет транспортного вузла «Площа Урицького». Цей дипломний проект було удостоєно дипломом II ступеня на українському конкурсі. Діючий макет організації дорожнього руху в центрі Києва. В 1975 році по ньому було представлено наукову працю «Дослідження взаємозв'язку між автоматизованою системою керування рухом (АСУ) та плануванням міста». В 1988 році студенти зробили електронний прилад для вимірювання затримок транспорту «ПРИЗ-ГС-88». Його й нині використовують аспіранти в своїх роботах.

Протягом 5 років (1975—1980 рр.) Є. О. Рейцен керував важливу науково-дослідною тематикою спільно з технічним університетом Дрездена і ін.

— Які курси Ви читали на факультеті міського будівництва?

— Вже минуло 30 років як я вперше створив і читав на нашому МБ та архітектурному курс «Містобудівнічне програмування». Цей курс вчить студентів застосуванню найновіших математичних методів: лінійного програмування, теорії графів, ігор, інформації, надійності і ін. в містобудівництві.

В різний час читав курси «Міські вулиці і дороги», «Планування міста», «Міський транспорт», «Інженерна підготовка і транспорт» (на архітектурному факультеті) і ін.

Нині доцент Рейцен читає курс «Вступ до будівельної справи» українською державною мовою. В травні цього року до нашого університету приїжджали 12 студентів Мічиганського університету, то їм по своїй тематичі Євген Олександрович прочитав лекції англійською мовою. Крім того, проводив з ними екскурсії по старому Подолу, їздив пароплавом по Дніпру,

розповідаючи про наше місто також їх рідною мовою. До речі, Є. О. Рейцен володіє трьома мовами: англійською, німецькою, французькою.

А тепер про хоббі доцента Рейцена. Найголовніше, на мій погляд, це шахова композиція. Протягом багатьох років він вів шахові відділи в журналі «Піонерія», газетах «Патріот Батьківщини» (1973—1990 рр.) та «Гарт» (1990—1993 рр.), не забув і про рідну багатотражку. Був також і головним редактором газети «Будівничий» факультету МБ.

Є. О. Рейцен — автор декількох статей в українській енциклопедії (УРЕ) з транспорту і шахматної композиції. Входить до авторського колективу енциклопедичного словника «Київ» (написав статті з історії освітлення нашого міста, розвитку транспорту і ін.).

І ще одним чудовим захопленням володіє Євген Олександрович — це поезія (той, хто уважно читає нашу студентську газету «А+Б», звичайно, це знає). Він з самого заснування є членом нашого вузького клубу «СТИХІЯ». Ось і на його ювілей студії поздоровляють його своїм віршем:

Євгенію РЕЙЦЕНУ

Как мелькают юбилен,
Тридцать, сорок, шестьдесят...

Вдоль по жизненной аллее
Годы быстрые спешат.

Пусть чуть-чуть не та осанка,
Изменился цвет волос

И не тянет спозаранку
Совершить по снегу кросс;

Для студентов ты солиден,
Уважаемый доцент,

Им, пожалуй, и не виден
Жизни творческий момент.

Ну, а нам давно известно,
Что душе твоей большой

Без стихов и песен тесно
И для нас ты — молодой!

Кто активней в нашем клубе?
Ты, Евгений, только ты.

Ценим мы тебя и любим
И от нас тебе цветы.

С юбилеем поздравляя,
Мы хотели б пожелать

Благ земных тебе без края
И усталости не зная!

Т.ДЕМБИЦКА

від клубу «СТИХІЯ»

...Але найбільше моє хоббі, — продовжує Євген Олександрович, — це збирання планів міст своєї країни та зарубіжних. Але про це вже іншим разом...

І. ГЕРАЩЕНКОВА

В ГОСТЯХ У ГАСПАРА МОНЖА АБО ПАРИЖ — ЗАВЖДИ ПАРИЖ

У 1995 році минає 200 років від того часу, коли творець наукової геометрії, видатний син Франції — вчений, педагог та громадський діяч Гаспар Монжа прочитав у Нормальній школі Парижа свій перший курс лекцій. З цього приводу ми в травні поточного року організували міжнародний семінар, на який прибули іноземці, в тому числі професори з Паризької архітектурної школи Парі-Вільмен Р. Лоран та Ж. Сахарович.

У відповідь наші французькі колеги запросили мене і доцента Анатолія Миколайовича Висоцького на дводенний міжнародний коллоквиум, присвячений питанням використання геометрії в архітектурі. Семінар відбувся у Вищій архітектурній школі Парі-Вільмен.

Прилетіли літаком «Українські авіалінії» до аеропорту «Шарль де-Голль». Це величезний аеропорт, круглий в плані, має 34 виходи. Крім основної будови є ще кілька так званих «сателітів», зокрема відлітали ми з Парижу з аеропорту-2, призначеного для французької компанії «Ер-Франс». До літака, що прибув, під'їжджає труба, по якій пасажирки виходять на рухому до-

ріжку, що веде до залу одержання багажу та до виходу.

Поселили нас в Латинському кварталі в «Готелі Г. Монжа» на вулиці також його імені, що нас дуже порадувало. Готель мав тільки дві зірочки, але там щодня міняли білизну, все перебувало в ідеальному стані і коштує ще 460 франків за добу (без сніданку, який коштує ще 30 франків). Поруч з готелем розташована арена з II-го століття нашої ери — з часів Римської імперії, де відбувалися бої гладіаторів, змагання тварин і яка вмішувала 11 тисяч глядачів.

Архітектурна школа Парі-Вільмен народилася на базі славетної Школи мистецтв Парижу Еколь де Бозар. З неї, як нам сказали, вийшла більшість відомих французьких художників, скульпторів та архітекторів. Двієра за інтер'єри школи являють собою музеї, з багатьма копіями відомих скульптур великих майстрів, архітектурними фрагментами, фізіями з барельєфами, горельєфами і ін. На стінах внутрішнього двору викарбувані імена видатних митців людства.

Цього ж дня ми були присутні на обговоренні найпершого проекту студентів I-го курсу школи, яким було запропоновано нелегке, з нашої точки зору, завдання: спроектувати для Парижа станцію метро неглибокого залягання з входом, ескалаторами та тунелями. Крім рисунків в аксонометрії чи перспективі студенти виготовляли макет з дерева та картону. Звичайно проекти були різні за якістю, але вже на самому початку навчання дозволяли, на думку наших французьких колег, судити про потенційні можливості майбутнього архітектора.

Нас приємно здивував демократичний стиль взаємовідносин студентів та викладачів. Після обговорення проектів було влаштовано невеличкий фуршет з водою, печивом, горішками та сидром, на якому були присутні професори, студенти і навіть директриса — енергійна, симпатична та розумна жінка середнього віку мадам Сільвія Клавель.

(Далі буде).

В. МИХАЙЛЕНКО,
Заслужений діяч науки України, д.т.н. професор.

РІК ЧЕРВОНОГО ЩУРА

За Східним календарем він приїде 19 лютого 1996 року. Під час зустрічі його в одязі повинні бути присутні від яскраво-рожевого до вогненого кольору. В день Нового року за Східним календарем необхідно прощати образи, кінчати сварки, ставитися з особливою увагою один до одного та дарувати подарунки. Для 1-го дня Нового року — гандзіцу — в японців існувало

поняття, що означало «відродження» або «відправлення в нову дорогу». Його ще можна переказати так: «якщо збився з шляху, то краще розпочати з початку». Тобто тут може бути закладена така думка: «якщо минулий рік був не дуже вдалим, то в наступному треба розпочати знову». І тепер в новому році на вас чекає нове, щасливе життя. Існувало повір'я, що це щастя приїде обов'язково, якщо зустріти схід сонця в 1-й день Нового року.

ПРОГНОЗ НА 1996-й

Багато вже написано щодо 1996 року і серйозно і не зовсім, але безсумнівно одне — рік цей сприятливіший кількох попередніх. Передусім тому, що він відкриває нову сторінку в житті не лише держав і народів, але й кожної особистості. Не завжди ці переміни відбуватимуться просто, але перехід від тимчасового «застою» до динаміки найчастіше сприйматимуться все-таки позитивно.

Цей рік сприятливий в багатьох відношеннях, хоч і не обійдеться і без короткочасних напружених періодів, але все-таки хочеться побажати більш уважного ставлення до перемін в особистій і соціальній психіці, і нехай ці зміни принесуть щастя і процвітання на основі розуміння людьми спільних інтересів в 1996 році.

ЯК ДАРУВАТИ КВІТИ?

Чи знаєте ви про це, тобто як правильно їх дарувати? Адже колір букету і квітів в ньому дещо означає. І хоч ці старі традиції втрачили своє значення, але ми все-таки публікуємо значення відтінків квітів:

- рожевий — кохання;
- зелений — надія;
- яскраво-червоний — вогонь і пристрась;
- мутно-жовтий — підступність і заздрість;
- синій — вірність;
- світло-голубий — віра;
- світло-сірий — бідність;
- темно-сірий — відчай;
- світло-коричневий — горе;
- фіолетовий — дружба;
- бузковий (ліловий) — покірність;
- оранжевий — гордість і кокетливість;
- золотий — достоїнство;
- срібний — безсмертя.

НЕВДОВЗІ — ЕПОХА ПЕТРА

Час від створення Світу (за будь-яким календарем) розпочався в рік Мавпи. Олімпіада в давній Елладі також розпочалася в рік Мавпи. Перервана в першому тисячолітті, в 1896 році, в рік Мавпи Олімпіада закривала по Світу.

Будь-яке століття розпочинається з вісокосних років: Мавпи, Щура, Дракона. До речі, люди, що народилися в такі роки, товаришують між собою, одружуються — ці роки по життю є для них вдалим.

Якщо століття розпочинається з року Мавпи, то він характеризується підйомом в галузі літератури і мистецтва. XVI (епоха Ренесансу) і XIX віки подарували світові великих художників, поетів.

Розпочався вік з року Щура — розпочалися війни, технічні удосконалення, смута і багато зазря пролито крові. Технокраїти.

Дракон, розпочинаючи століття, змінює структуру управління, продовжує розвиток чистої науки, уходить від попередніх форм правління державою (як правило, корисне століття для Росії).

Розглядаючи всі роки 12-літнього циклу, треба звернути увагу на угруповання зусиль в цьому періоді. Існує поняття дружніх і недружніх років між собою. Дружні союзи: 1) Півень+Віл+Змія (непарні роки); 2) Тигр+Щес+Кінь (парні роки); 3) Кіт+Коза+Кабан (непарні роки); 4) Мавпа+Щур+Дракон (парні, вісокосні роки). Кожна (по три роки) окремо група років (команда — сучасною мовою) товаришує між собою, одружується, має достатньо вдачі під час проходження своїх років по життю і ін.

Разом з тим астрологічне правило говорить, що група непарних років (Півень+Віл+Змія) — завжди противоборствує іншій групі непарних років (Кіт+Коза+Кабан) і не дозволено між

ними міцнити дружбу, брак, робити бізнес, оскільки такий зв'язок «смерть» подібний.

За аналогією будуються відношення між парними роками (Тигр+Щес+Кінь) та (Мавпа+Щур+Дракон).

Відношення між всіма парними і непарними — нейтральні.

Якщо мужчина, обираючи собі гармонійну сулутинцю, додасть або забере від року свого народження 7 (магічне число — 7 богів — 7 зірок в сузір'ї Великої Ведмедіці і 7 планет в Солярній системі) років, то він отримує з нейтральних років кохану жінку, яка за своєю характеристикою доповнюватиме його особистість за більшістю параметрів. Якщо він додатково до цієї умови додасть або забере від свого знаку Зодіака за народженням (враховуючи свій знак) 7 знаків (чим підкорить увесь Зодіак), то брак із жінкою буде справді гармонійним.

В своїй практичній діяльності необхідно обирати друзів в дружніх роках. Для бізнесу добре брати людей, у яких з вами один талісман. Тут доречно нагадати, що талісман однаковий в кожній групі років, які закінчуються на 0 і 1; 2 і 3; 4 і 5; 6 і 7; 8 і 9. Роки, що закінчуються на перші дві цифри (1960, 1980 і ін.) — роки металу (колір білий), значить 1960 рік — рік Білого Щура, 1980-й — рік Білої Мавпи; У цих років (Білого Щура та Білої Мавпи) талісманом є тигр;

— роки, які закінчуються на 4 і 5 і 3 (1972, 1992) — це роки води (колір чорний) чи рік Чорного Щура, рік Чорної Мавпи. Талісманом для обох є черепаха;

— роки, які закінчуються 4 і 5 (1984, 1994) — роки дерева (колір синій) чи рік Синього Щура, рік Синьої Мавпи. Талісман у них є дракон;

— роки, що закінчуються на 6 і 7 (1948, 1968) — роки землі (колір жовтий) чи рік Жовтого Щура, Жовтої Мавпи. Так, талісман в них — людина. Отже,

треба відрізати будь-які роки будь-якого століття.

Рік, що закінчується на парну цифру — це чоловічий рік, на непарну — жіночий. За японським твердженням — парний рік будь-якої стихії — це старший брат, а непарний — молодший.

Щасливим переїздом було побачити уві сні схід сонця або подорож по морю. Хоч ніхто, звичайно, не хотів побачити уві сні змію, але в новорічній ніч, коли вона насниться, означало отримання багатства, так само як мч або пожі; місячне світло обіцяло вдачу і навіть славу; землетрус говорив про можливу переміну місця помешкання, а сніг — обов'язково про щастя, крига уві сні значила одруження або заміжжя. Короткі кажучи, в цьому році краще не бачити лише дощ, тому що він міг «пролітати» лише самі неприємності.

І це така деталь: через кожні 28 років має місце повторення життєвих ситуацій: в політці, наприклад, через проміжок 3X28 (років). Скажімо, 88 років тому (в рік Змії) Росію дістали події 1905 року. Треба гадати, найсерйозніші події чекатимуть країну через 12 років. Через кожні 300 років (5X60) всі значення часу — година, день, місяць, рік — повторюються точно. Кінець XVII століття (80—90-і роки) історично характеризувався в Росії як смута.

Треба гадати, Петровська епоха чекатиме на нас на самому початку XXI століття.

8 ЗАПОВІДЕЙ ДЛЯ ПОДРУЖЖЯ

(Поради американських психологів)

ДРУЖИНИ, ПАМ'ЯТАЙТЕ!

* Якщо чоловік повертається по службі не так швидко, як належало б, не кажіть йому про це — можете тільки погіршити положення.

* Якщо ви відкрили власний рахунок в ошадкасі, обов'язково скажіть чоловікові, якщо він виявить це сам, буде привід для недовіри.

* Якщо чоловік був у відраженні, а в цей час вас відвідав знайомий мужчина, про це також краще розповісти. Інакше за вас це зроблять сусіди.

* Якщо ви купили що-небудь, вийшовши за рамки сімейного бюджету, в цьому також краще зізнатися.

* Якщо ви знайшли фотографію колишньої дружини чоловіка в його кишені або в машині, не кажіть ні слова. Таке буває з чоловіками романтичними за характером.

* Якщо дочка розповіла вам, що по вуха закохана в сина сусіда, тримайте це в собі. Якщо вона захоче, то сама скаже про це батькові.

* Якщо вас запрошують в школу через втішки сина, обов'язково розкажіть чоловіку. Він повинен відчувати, що його не виключають з процесу виховання дитини.

* Обов'язково повторюйте чоловікові що ви його кохаете. Слово «кохаю», напевно, єдине слово, яке нікому не приїдається.

ШОКОЛАД ЗРОБЛЮ САМА

Готується він так: візьміть 1 стакан цукру, 0,5 стакана молока, ванілін (на кінецьку ножа), 125 г маргарину або масла, 2 склянки сухого молока та 4 столових ложки какао. Цукор та сухе молоко можна замінити 3 склянками дитячої молочної суміші «Малютка».

Закип'ятіть молоко з цукром і ваніліном. Додайте в суміш вершкового масла. Коли воно розчиниться, висипіть сухе молоко і какао, безперервно помішуючи, знову поставте суміш на повільний вогонь і готуйте 15 хвилин.

Колі маса загусне, вилійте її на тарілку, змочених холодною водою. Шар шоколаду не повинен бути грубшим за 1 см. Остудилу масу розріжте на квадратики або прямокутнички. В шоколад можна додати горіхи, ісіюму, дрібненько нарізаних сушених фруктів.

О. БІГЛА.

ЗАЗИРНУТИ У СЕРЦЕ...

(Зак. Початок на стор. 1)

4. Ні.
5. Ні.
6. Свято життя.
7. За можливість працювати з моєю командою та учнями.

Т. БУЛИЧОВА, кандидат архітектури.

1. Мені здається, що був правий Остап Бендер: «Ми чужі на цьому святі життє».
2. Нам вчасно сплатили відпущені гроші. Хотілося б зберегти

ти цю традицію на все життя, щодо зарплатні також.

3. Не знаю, тому намагаюсь дізнатися про це у своїх друзів: «Ти мене поважаєш?»

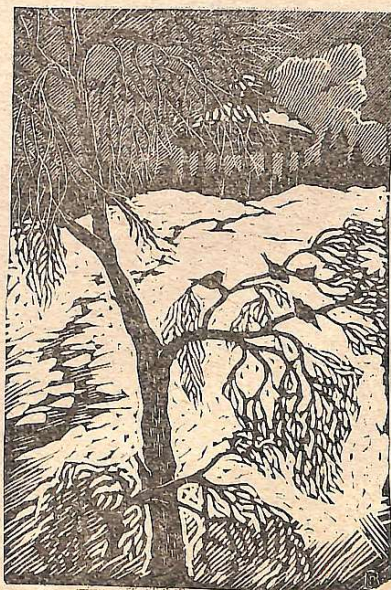
4. Так, особливо, коли намагаюсь розібратися в ситуації в нашому університеті...

5. Бажаю, щоб скоріше отримати пенсію, кажуть її сплачують регулярно.

6. Це сердешне відношення до мене ректорату та профкому.

7. Є, бо могло б бути ще гірше.

8. Згодна.

—ЗИМОВИЙ ЕТЮД—

Сергей УШАТКИН

Новогодняя ночь

В эту ночь новогоднюю, выжнуую,
Забывая ушедшего стон,
Поднимаем бокалы дружно
Под курантов шарующий вон

Что нас ждет мы еще не знаем
И, наверное, лучше не знать,
Но, как прежде, с надеждой встречаем
Новый год, как и должно встречать

Как не дать злым эмоциям волю,
Как щемлящую боль заслунить,
Где найти нам иную долю,
Как по взлету духовному жить?

Лишь одно существует лекарство —
Это Вера, Надежда, Любовь!
Тот, кто яножит небесное царство —
К этой жизни родится вновь.

Редактор І. ГЕРАЩЕНКОВА